

ŠKOLÁČEK

Příloha ZŠ a MŠ Stehelčevy, www.skolastehelceves.cz

Probíhající rekonstrukce

31. března byla předána budova školy k plánované rekonstrukci. Opakovaně prosíme **rodiče i žáky školy, aby z důvodu bezpečnosti dodržovali omezení, která z průběhu probíhající stavby vyplývají.** O průběhu stavby a případných změnách týkajících se provozu školy se Vás snažíme včas informovat informačními cedulemi.

Prosíme o jejich dodržování. Dále upozorňujeme, že do podzimu je **přerušena akce Sběr starého papíru.** Děkujeme za trpělivost a pochopení.

Den zdraví v ZŠ Koleč

Ve středu 22. dubna byla naše škola pozvána na akci Den zdraví do ZŠ v Kolči. Starší žáci v doprovodu paní učitelek vyrazili na návštěvu do Kolče. Hned u vchodu nás vřele přivítala

paní ředitelka a představila nám připravený program. Ten měli v režii studenti zdravotní školy z Prahy. Oblečení ve zdravotnických uniformách čekali na děti na jednotlivých stanovištích, aby pod jejich vedením plnily různé úkoly. Také děti seznamovali se základním fyziologickým vyšetřením, měřili krevní tlak, vážili, kontrolovali zrak a poslouchali stetoskopem srdíčko. Dopoledne uteklo jako voda. Děti si ho užily a určitě mají na co vzpomínat. ☺

A jak a co se to líbilo dětem 3. ročníku?

„Líbilo se mi skládání orgánů na papíru.“ (Filip M.)

„Líbilo se mi, že nám na každém stanovišti studenti dali buchtu a jak jsem poslouchal srdce.“ (Martin D.)

„Dozvěděl jsem se, jak je dlouhé tlusté a tenké střevo a jak je velké srdce.“ (Filip C.)

„Líbilo se mi, když jsme čistili krávy zuby, protože to bylo legrační. Taky jsem se dozvěděla, že játra čistí krev.“ (Livia Č.)

„Líbilo se mi fyzické vyšetření, protože jsem se zvážil a otestoval svoje oči pro vidění a poslechl srdce. Taky ta malá buchtu byla dobrá.“ (Dominik U.)

Literární pokusy našich žáků

Noc na hřbitově (Gábina B., 5. r.)

Jedna odvážná skupina šla na hřbitov. Sedli si u hřbitova a Jarda říká: „Jdeme se projít po hřbitově.“ Soňa zakopla a upadla. Klára jí pomáhala se zvednout a řekla: „Dávej větší pozor!“

Petr měl nápad: „Obejdeme hřbitov ještě jednou.“

Soně a Kláře se nápad moc nelíbil. „Za půl hodiny je půlnoc.“

Ale Petrovi a Jardovi to nevadilo. Odbylo dvanáct hodin a začaly se otvírat hroby. Všichni začali mít strach a najednou se otevřely i rakve. Začala bouřka. Všichni utíkali, co jim nohy stačily. Honila je bílá strašidla.

Kláře se zasekla noha v nějaké díře. Všichni se snažili jí pomoci vytáhnout nohu, ale blížila se k nim strašidla.

Soňa zčervenala. Petr zapištěl. Eliška se probudila a zjistila, že to byl jen sen!

Jak včelka zabloudila (Jirka Z. a spolužáci z 3. r. - společná online práce na pohádce v hodině informatiky)

Byla jednou jedna včelička Mája. Letěla na louku a viděla kytku. A na ní nektar. Šla ho ocucat. Byla tam s celým rojem včel. Než nektar docucala, tak to hejno odletělo. Když se podívala, tak hejno bylo pryč! Včelička celá vylekaná lítala z květu na květ a hledala roj včel. Nakonec si sedla do trávy a rozbrečela se. Po chvíli uslyšela bzучení. Ohlédla se, ale byl to jen komár. A tak byla nešťastná, ale tak nějak zvesela. Komár, který se jmenoval Hip, za ní volá: "Počkej, včelko, letíme s tebou!" Byl s ním totiž ještě jeden komár. Včelička počkala a letěli s Hipem a Hypem, tak se jmenoval ten druhý, na krásnou louku. Na krásné louce čekalo na včeličku překvapení. Tím překvapením bylo to, že si uvědomila, že vlastně žádného Hipa ani Hypa nezná! Zeptala se jich, kdo jsou? A kde se tu vzali? Maminka vždycky včelce říkala, aby nikdy nelétala s cizími brouky. "Copak tys nás nepoznala? Já jsem tvůj bratranec Hip a on je také tvůj bratranec, ale Hyp a ten třetí přiletí za chvíli. Asi zase někde sbírá sladký nektar, je to velký jedlík a jmenuje se Hurá. Jako malé děti jsme si spolu hráli na lítací babu, pamatuješ?" "Aha, už si vzpomínám," říká Mája, "vy jste moji tři bratřenci z devatenáctého kolena, Hyp, Hip, Hurá!"

"Hype, Hipe a Hurá, půjdeme si zahrát zase létací babu?" "To je pro malé děti. My jsme velcí kluci. My už pomáháme rodičům s mláďaty u rybníka." "Ach jo," povídá smutně Mája. "Běž si hrát sama, Májo." "Půjdu do úlu, ahoj, bratřenci". Hyp, Hip a Hurá byli strašně rychlí a než se Mája nadála, tak byli už dávno u rybníka. Mája si sedla na květ, rozbrečela se a přitom cucala nektar, protože nevěděla, kudy se má vrátit do úlu. Když cucala nektar, tak se zakuckala. Když se zakuckala,

křičela, protože se dusila. Najednou vykašlala mušku. Muška povídá: "Co děláš, vždyť si mě mohla zabít!" A Mája odpověděla: "Vždyť jsi mi sama vletěla do pusy." "Já jsem nechtěla vletět do tvé pusy. To se mi stalo poprvé." fňukala muška. Včelka říká: "Raději mi porad', jak se co nejrychleji vrátím do úlu. Sluníčko už zapadá a já mám strach, že v noci umrznu." "Let' doleva a pak rovně, tam ho najdeš." "Tak jo, děkuji, muško." "Ale pospěš si." Když tam doletěla, tak řekla: "Ahoj mami, ahoj tati." "Kde jsi byla?" ptali se včelí rodiče. "Ztratila jsem se, když jsme letěli na louce." "Aha, hlavně, že jsi doma." usmáli se na ni. A tak se včelka poučila, že nemá odlétat pryč, když jsou na louce s ostatními včelkami. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Připravujeme v květnu

- 15. 5. 2015 v pátek od 15:00 **Den rodiny a Kuličkíada** - tentokrát mimořádně v „Panské“
- 21. 5. 2015 děti z MŠ navštíví v Brandýsku divadelní představení **Princezna se zlatou hvězdou na čele**
- 30. 5. 2015 od 9:00 **stěhování MŠ** do náhradních prostor ve Dřetovicích - rádi uvítáme pomoc rodičů se stěhováním - informace v MŠ u K. Müllerové

Poděkování

- rodičům 1. a 2. ročníku za zapůjčení bubínků a za pomůcky k výrobě chřestidel
- za velikonoční perníčky paní Vaverčákové
- paní Ouborné za barevné stoličky (hračka)
- paní Motalové za odrážedla
- manželům Svobodovým za fanduláky z Alberta
- panu Soudnému za hlínu